

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 23 Αυγούστου 2026 – ΙΒ' Ματθαίου (Ματθ. ιθ' 16-26)

Ένας πλούσιος νέος, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι αυτός που προσέρχεται σήμερα στον Χριστό. Ήταν ευλαβής, τηρούσε τις εντολές του Θεού, αλλά αναζητούσε κάτι επιπλέον, κάτι που θα του έδινε την πληροφορία ότι είχε εξασφαλίσει την αιώνια ζωή. Και το έψαχνε αυτό. Κι επειδή θεωρούσε τον Χριστό φωτισμένο άνθρωπο και μεγάλο Διδάσκαλο, θέλησε να Τον συμβουλευθεί. Η απάντηση όμως που πήρε, δεν του άρεσε. Ο Χριστός τού ζήτησε να απαρνηθεί την περιουσία του, να σκορπίσει τα αγαθά του και να Τον ακολουθήσει. Ο νεαρός τότε έφυγε πολύ λυπημένος.

Κι εμείς σκεφτόμαστε: Τι κρίμα! Αν και ευλαβής, δεν μπόρεσε να κάνει ένα βήμα ακόμη, δεν κατάφερε να θυσιάσει τα υλικά πράγματα για την αιώνια ζωή.

Ας μην ελεεινολογούμε όμως μόνο τον νεαρό αυτόν. Ας κοιτάξουμε τον εαυτό μας. Κι εμείς συχνά αναρωτιόμαστε και μάλιστα ρωτάμε και ιερείς και διδασκάλους: Τι πρέπει να κάνω για να ζήσω αιώνια; Τι θέλει από μένα ο Θεός; Κι απαντώντας εκείνοι μάς λένε: Τηρήστε τις εντολές του Θεού. Κι εμείς λέμε: Μα τις τηρώ! Ούτε εγκληματίας είμαι, ούτε απατώ την γυναίκα μου, ούτε ψέματα λέω, προσπαθώ να τιμώ τους γονείς μου. Τότε οι ιερείς μάς υποδεικνύουν κάτι επιπλέον από αυτά, κάτι παραπάνω. Κι εμείς φεύγουμε λυπούμενοι. Εκείνο το παραπάνω δεν μπορούμε να το κάνουμε. Εκείνο με το οποίο θα αποδείξουμε στον Θεό ότι Τον αγαπούμε, ότι υπερβαίνουμε τον εαυτό μας, εκείνο δεν έχουμε την διάθεση να το κάνουμε! Κι εκεί φαίνεται ότι δυστυχώς δεν είμαστε άξιοι για την αιώνια ζωή. Κι αυτό είναι πολύ λυπηρό.

Δυστυχώς αυτό συμβαίνει στους περισσότερους. Προσπαθούν να τηρούν τις εντολές του Θεού, όταν όμως, κάποια στιγμή στην ζωή τους, έρθει ένα μεγάλο δίλημμα και πρέπει να επιλέξουν, δεν τολμούν να κάνουν την σωστή επιλογή. «Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, ουκ έστι μου άξιος», μάς λέει

ο Κύριος. Εμείς όμως επιλέγουμε τους γονείς, τα παιδιά, τα κτήματα, τα χρήματα, και όχι αυτό που θέλει ο Θεός.

Έρχονται, πολλές φορές, δοκιμασίες μεγάλες. Έρχονται αρρώστιες, έρχονται ώρες σκληρές, που ο λογισμός μέσα μας μας λέει: «Βλαστήμα τον Θεό, πες κάτι εναντίον Του». Έρχονται λογισμοί που μας λένε: «Μην ακούς αυτό που λέει ο Θεός, μην πας με τον σταυρό στο χέρι, κάνε και καμία παρανομία, πες και κανένα ψεματάκι, για το καλό σου είναι». Τότε τι γίνεται; Τότε αποδεικνύεται ότι δεν είμαστε έτσι όπως μας θέλει ο Θεός, αλλά επιθυμούμε την δική μας εξασφάλιση μέσω των υλικών πραγμάτων, μέσω των χρημάτων, μέσω της υγείας, και όχι αυτά που θέλει ο Θεός.

Γι' αυτό μας δοκιμάζει ο Θεός, για να αποδείξουμε την πίστη μας. Κι εμείς αναρωτιόμαστε: Γιατί μου ήρθε αυτή η μεγάλη αρρώστια; Γογγύζουμε, τα βάζουμε με τον Θεό κι αποδεικνυόμαστε ότι δεν είμαστε τελικά άνθρωποι του Θεού, αλλά με επιφανειακή και χλιαρή πίστη.

Και κάτι ακόμη. Στο τέλος του Ευαγγελίου είδαμε τους Μαθητές να εκπλήσσονται από το πόσο δύσκολα θα εισέλθει ένας πλούσιος στον Παράδεισο. Και ακούσαμε και τον Κύριο να επισημαίνει ότι κάθε τι που μοιάζει δύσκολο και αδύνατο, ο Θεός μπορεί να το εκπληρώσει. Τι ήθελε να τους πει μ' αυτό; Ήθελε να τους πει: Στα εμπόδια και στις δυσκολίες της ζωής, αν έχετε τον Θεό στην καρδιά σας, θα μπορέσετε να τα ξεπεράσετε όλα, θα καταφέρετε και τα αδύνατα!

Τι μας χρειάζεται λοιπόν; Μόνο να αγαπούμε τον Θεό! Να Τον έχουμε στην καρδιά μας! Αν πιστεύουμε στον Θεό, τότε μπορούμε να καταφέρουμε πολλά πράγματα. Μπορούμε να μην είμαστε προσκολλημένοι στα υλικά. Να τα περιφρονήσουμε όλα και να πούμε: Εγώ για την αγάπη του Θεού δεν δίνω σημασία και αξία σε τίποτα υλικό, σε τίποτα πρόσκαιρο, σε τίποτα γήινο, σε τίποτα ανθρώπινο.

Καλούμαστε να αγαπούμε τον Θεό με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή και με όλη μας την διάνοια. Αυτό θέλει από μας ο Θεός: να μπορούμε σε οποιαδήποτε δοκιμασία να διαλέξουμε αυτό που θέλει ο Θεός και όχι αυτό που επιζητά το υλικό φρόνημά μας.

Κι αν το κάνουμε αυτό, τότε θα ανοίξει η πόρτα του Παραδείσου, θα εισέλθουμε στην αιώνια ζωή. Η επιθυμία του νεανίσκου, που τελικά δεν κατάφερε να την πραγματοποιήσει, θα γίνει πράξη από μας. Γιατί ο Θεός θα μας ενισχύει. Και τότε θα πούμε κι εμείς αυτό που είπε ο Χριστός: «Τα αδύνατα παρά άνθρωποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστί».